

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 listopada 2020 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący – sędzia Marek Podwójniak

Protokolant – st. sekr. sąd. Zdzisława Drózdź, staż. Karolina

Świniarska, staż. Magdalena Tomczyk, sekr. sąd.

Monika Ślipek

w obecności Prokuratora Rejonowego w Poddębicach Beaty Nowakowskiej – Jasiak oraz oskarżycielki posiłkowej K. G. (1), po rozpoznaniu w dniach: 14 listopada 2019 roku, 09 grudnia 2019 roku, 30 stycznia 2020 roku, 06 marca 2020 roku, 18 września 2020 roku oraz 02 i 19 października 2020 roku, w Sieradzu, sprawy:

1. **J. S. (1)**, urodzonego (...) w (...), syna (...) i (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 13 lutego 2014 r. do września 2014 r. w (...), (...) gm. Dalików woj. (...) i (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znacznej wartości, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 250.000,00 zł małżonków K. G. (1) i K. G. (2) za pomocą wprowadzenia w błąd co do rzeczywistego stanu technicznego i wykonanych robót budowlanych w zakupionej przez nich nieruchomości w ten sposób, że po zawarciu umowy przedwstępnej a następnie umowy sprzedaży nieruchomości położonej w miejscowości (...) nr 10B budynek segment A, zbył im nieruchomość wraz z budynkiem jednorodinnym zatajając, iż został on wybudowany niezgodnie z pozwoleniem na budowę i projektem zatwierdzonym decyzją Starosty (...) nr (...) z dnia 21 grudnia 2011 r., obejmującym w rzeczywistości pozwolenie na budowę budynku bliźniaczego wraz z dwoma garażami, dwoma wiatami, oraz niezbędną infrastrukturą posługując się przy uzyskaniu zgody na użytkowanie w Powiatowym Inspektoracie Nadzoru Budowlanego dziennikiem budowy zawierającym poświadczenie nieprawdy w zakresie oświadczenia co do stanu wykonania prac kominarskich, podrobionego oświadczenia kierownika robót elektrycznych M. L., istotnych parametrów konstrukcji dachu, zbrojenia fundamentów, wykonania włączów i ław kominowych działając na szkodę K. G. (1) i K. G. (2),

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. i art. 273 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 § 1 k.k. ,

2. **I. D.**, urodzonej (...) w (...), córki (...) i (...),

oskarżonej o to, że:

w okresie od dnia 13 lutego 2014 r. do września 2014 r. w (...), (...) gm. Dalików i woj. (...) i (...) działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znacznej wartości przez J. S. (1), doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 250.000,00 zł przez K. G. (1) i K. G. (2) w ten sposób, że posiadając pełnomocnictwo inwestora do załatwiania spraw związanych z budową domu bliźniaczego wraz z dwoma garażami i dwoma wiatami zgodnie z zezwoleniem na budowę nr. (...) z dnia 21 grudnia 2011 r. oraz niezbędną infrastrukturą, pełniąc jednocześnie nadzór autorski nad wykonaniem projektu tego domu zataiła, że został on wybudowany niezgodnie z tym pozwoleniem na budowę, dokonała osobiście nieprawdziwych wpisów w dzienniku budowy nr. (...), w zakresie parametrów konstrukcji dachu, wykonania i zbrojenia fundamentów, wykonania włączów i ław kominowych poświadczonych podpisem kierownika tej budowy M. K. (1) doprowadzając

do przedłożenia nieprawdziwego oświadczenia P. P. (1) co do stanu wykonania prac kominiarskich, podrobionego oświadczenia M. L. kierownika robót elektrycznych będących podstawą do uzyskania przez J. S. (1) zgody na użytkowanie budynku mieszkalnego w Powiatowym Inspektoracie Nadzoru Budowlanego działając na szkodę K. G. (1) i K. G. (2),

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. i art. 273 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 § 1 k.k. ,

1. oskarżonego J. S. (1) uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, z tym iż przyjmuje, że czyn ten wyczerpuje dyspozycję art. art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4§1 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4§1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych,

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4§1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego J. S. (1) w punkcie 1 kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby 3 (trzech) lat,

3. na podstawie art. 46 § 2 kk orzeka od oskarżonego J. S. (1) na rzecz pokrzywdzonych K. G. (1) i K. G. (2) solidarnie nawiązkę w kwocie 100.000 (sto tysięcy) złotych,

4. oskarżoną I. D. w miejsce zarzucanego jej czynu uznaje za winną tego, że w okresie od dnia 13 lutego 2014 r. do września 2014 r. na terenie województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielenia pomocy J. S. (1) w doprowadzeniu K. G. (1) i K. G. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 250.000 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd co do rzeczywistego stanu technicznego i sposobu wykonania robót budowlanych w zakupionej przez nich nieruchomości położonej w miejscowości (...) nr 10B budynek segment A w ten sposób, że pełniąc nadzór autorski nad wykonaniem projektu tego budynku i będąc praktykantką kierownika budowy M. K. (1) wpisała niezgodnie z prawdą w dzienniku budowy, który to wpis został poświadczony podpisem kierownika tej budowy M. K. (1), iż obiekt został wybudowany bez żadnych zmian w stosunku do zatwierdzonego projektu budowlanego oraz pozwolenia na budowę mając świadomość, że dokonano zmian w zakresie konstrukcji dachu, wykonania i zbrojenia fundamentów, wykonania włączów i ław kominowych, ilości wybudowanych przewodów wentylacyjnych i dymowych, a także sposobu ułożenia przewodów instalacji elektrycznej, jak też nie powiadomiła K. G. (1) i K. G. (2) o wskazanych wyżej zmianach, tj. uznaje oskarżoną za winną dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4 §1 k.k. i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4§1 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,

5. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej I. D. w punkcie 4 kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby 2 (dwóch) lat,

6. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa:

a) od J. S. (1) kwotę 660 (sześćset sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 227,72 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych siedemdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu wydatków związanych z postępowaniem,

b) od I. D. kwotę 380 (trzysta osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 227,72 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych siedemdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu wydatków związanych z postępowaniem.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 28/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. S. (1), I. D.	J. S. (1) w okresie od dnia 13 lutego 2014 r. do września 2014 r. w (...), (...) gm. Dalików woj. (...) i (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści	

majątkowej znacznej wartości, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 250.000,00 zł małżonków K. G. (1) i K. G. (2) za pomocą wprowadzenia w błąd co do rzeczywistego stanu technicznego i wykonanych robót budowlanych w zakupionej przez nich nieruchomości w ten sposób, że po zawarciu umowy przedwstępnej a następnie umowy sprzedaży nieruchomości położonej w miejscowości (...) nr 10B budynek segment A, zbył im nieruchomość wraz z budynkiem jednorodzinny zatajając, iż został on wybudowany niezgodnie z pozwoleniem na budowę i projektem zatwierdzonym decyzją Starosty (...) nr (...) z dnia 21 grudnia 2011 r., obejmującym w rzeczywistości pozwolenie na budowę budynku bliźniaczego wraz z dwoma garażami, dwoma wiatami, oraz niezbędną infrastrukturą posługując się przy uzyskaniu zgody na użytkowanie w Powiatowym Inspektoracie Nadzoru Budowlanego dziennikiem budowy zawierającym poświadczenie nieprawdy w zakresie oświadczenia co do stanu wykonania prac kominiarskich, podrobionego oświadczenia kierownika robót elektrycznych M.

L., istotnych parametrów konstrukcji dachu, zbrojenia fundamentów, wykonania włączów i ław kominowych działając na szkodę K. G. (1) i K. G. (2),

I. D.

że w okresie od dnia 13 lutego 2014 r. do września 2014 r. na terenie województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielenia pomocy J. S. (1) w doprowadzeniu K. G. (1) i K. G. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 250.000 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd co do rzeczywistego stanu technicznego i sposobu wykonania robót budowlanych w zakupionej przez nich nieruchomości położonej w miejscowości (...) nr 10B budynek segment A w ten sposób, że pełniąc nadzór autorski nad wykonaniem projektu tego budynku i będąc praktykantką kierownika budowy M. K. (1) wpisała niezgodnie z prawdą w dzienniku budowy, który to wpis został poświadczony podpisem kierownika tej budowy M. K. (1), iż obiekt został wybudowany bez żadnych zmian w stosunku do zatwierdzonego projektu budowlanego oraz pozwolenia na budowę mając świadomość, że

		dokonano zmian w zakresie konstrukcji dachu, wykonania i zbrojenia fundamentów, wykonania włączów i ław kominowych, ilości wybudowanych przewodów wentylacyjnych i dymowych, a także sposobu ułożenia przewodów instalacji elektrycznej, jak też nie powiadomiła K. G. (1) i K. G. (2) o wskazanych wyżej zmianach,	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1.1.1.1.</p> <p>W dniu 05 stycznia 2014 roku K. R. (1) i K. G. (2) wyszukali w internecie ofertę sprzedaży domu położonego na działce znajdującej się w miejscowości (...) 10B w gminie D., która wydawała się atrakcyjna. W związku z tym skontaktowali się w tej sprawie z J. S. (1). J. S. (1) powiedział, że dom nie jest wybudowany, ale jak się z mężem zdecydują i podpiszą umowę przedwstępną, to to dom będzie wykończony i będzie do zakupienia za cenę 250.000 złotych. Przed podpisaniem umowy przedwstępnej K. G. (2) i K. R. (1) udali się na miejsce budowy w miejscowości G.. Dom posiadał ściany</p>	zeznania K. R. (1)	k. 728 v - 729	

zewnątrzne, które były otynkowane na zewnątrz, ocieplone. Okna w tych ścianach były wstawione. W domu nie było żadnych ścian wewnętrznych. Nie było też stropu i żadnej konstrukcji dachowej, żadnego pokrycia dachowego. Na pytanie, dlaczego wewnątrz domu nie ma żadnych ścian J. S. (1) powiedział, że dom ten będzie miał lekką konstrukcję dachową bez wylewanego stropu i ściany wewnętrzne będzie można sobie stawiać jak się chce, iż będą to ściany działowe a nie nośne. Ani K. R. (2) ani jej mąż nie mieli żadnej wiedzy budowlanej i przyjęli wyjaśnienia J. S. (2) jako prawdziwe. Zdecydowali się kupić dom za cenę 250.000 złotych, który obejmował stan deweloperski. W dniu 13 lutego 2014 roku została zawarta pomiędzy J. S. (1), K. G. (2) oraz K. G. (1) w formie aktu notarialnego umowa przedwstępna sprzedaży dotycząca nieruchomości przy działce numer (...) i jednorodzinny budynek mieszkalny o powierzchni 127,35 metrów kwadratowych. W związku z zawarciem umowy przedwstępnej K. G. (2) i K. R. (1) zapłacili zadatek w wysokości 100.000 złotych. W umowie tej J. S. (1) zobowiązał się oddać dom w stanie deweloperskim zamkniętym,

posiadającym ściany zewnętrzne wzniesione na fundamentach ocieplone, ściany działowe wewnętrzne, tynki, pomieszczenia pomalowane na biało, posadzki, kominy, wentylację, stolarkę okienną, drzwi wejściowe, rozproszoną instalację elektryczną, hydrauliczną, kanalizację, szambo, instalację ogrzewania podłogowego, kominek i parapety. Wówczas J. S. (1) stwierdził, że zamówi elementy konstrukcji dachu i blachodachówkę. W dniu 16 maja 2014r. doszło do podpisania umowy sprzedaży pomiędzy pokrzywdzonymi, a J. S. (1) w formie aktu notarialnego, w której potwierdzono postanowienia umowy przedwstępnej. J. S. (1) oświadczył, że w odniesieniu do nieruchomości na działkach numer (...) nie doszło do naruszenia przepisów z zakresu prawa budowlanego, gospodarowania nieruchomościami, czy planowania przestrzennego, w szczególności przedmiotowy budynek został wzniesiony na podstawie ważnych pozwoleń na budowę i zgodnie z obowiązującymi normami oraz ze sztuką budowlaną. Sprzedaży nieruchomości zabudowanej oznaczonej

<p>numerem 173/12 dokonano za kwotę 248.000 złotych, zaś za kwotę 2000 dokonano sprzedaży udziału 1/20 części we współwłasności działki numer (...). Kupując dom małżonkowie G. byli przekonani, iż kupili dom jednorodzinny wolnostojący, nie zostali przez J. S. (1) poinformowani przy zawieraniu umowy, że kupują dom będący modyfikacją projektu budynku bliźniaczego. Byli przekonani, że kupują dom jednorodzinny. Nie żądali przed podpisaniem umowy dokumentacji związanej z procesem budowy.</p>			
<p>zeznania K. G. (2)</p>	<p>- k. 713v - 716, 464 - 467v,</p>		
<p>Akt notarialny z 13 lutego 2014r.</p>	<p>k. 28 - 43</p>		
<p>umowa sprzedaży</p>	<p>k. 187 - 193 akt VII K 293/16 Sądu Rejonowego w Łasku,</p>		
<p>1.1.1.2. Budynek miał być wydany do sierpnia 2014r. Małżonkowie G. przyjeżdżali na budowę 2 - 3 razy w tygodniu i widzieli, że są na budowie realizowane prace budowlane przez różne osoby. Gdy budowa domu zmierzała do końca K. R. (1) i K. G.</p>	<p>Zeznania K. G. (1) k</p>	<p>. 729 - 732v, k. 108 - 109v, 116v - 117,</p>	

(2) otrzymali dziennik budowy nr (...). Z zapisów w tym dzienniku wykonanych przez kierownika budowy M. K. (1) wynikało, że w dniu 23 października 2013 roku rozpoczęto prace związane z wykonaniem fundamentów i wznoszeniem murów zewnętrznych, choć faktycznie prace te zostały wykonane w roku 2012, jak też że w dniu 7 grudnia 2013 roku położono warstwy ogrzewania podłogowego, choć faktycznie prace te zostały wykonane na przełomie kwietnia i maja 2014r., jak również że w dniu 31 grudnia 2013 roku zakończono prace związane z instalacją wodno – kanalizacyjną, które faktycznie miały miejsce latem 2014r., jak również że w dniu 6 stycznia 2014r trwały prace glazurnicze, choć miały one miejsce w lipcu 2014r., jak również że w dniu 30 listopada 2013r. rozpoczęto układanie poszycia sufitu, choć pokrzywdzeni przed podpisaniem umowy przedwstępnej będąc na miejscu budowy stwierdzili brak jakiegokolwiek elementu dachu. Ponadto M. K. (1) w dniu 24 maja 2014r. oświadczył w części dziennika budowy dotyczącym stwierdzenia zdatności obiektu do użytku, że budowa budynku bliźniaczego

Segment A wraz z infrastrukturą techniczną „została wykonana zgodnie z obowiązującymi warunkami technicznymi, zatwierdzonym projektem budowlanym oraz pozwoleniem na budowę. Doprowadzono do należytego stanu i porządku teren budowy”. Napisał też odręcznie: „bez zmian pozwolenie zamienne 393- (...) – 2013”. Małżonkowie G. wprowadzili się do domu w sierpniu 2014r. Po jakimś czasie zaczęli sprawdzać stan wykonanych robót i weryfikując dokumenty. Okazało się, że brakuje przewodów wentylacyjnych, wylazów dachowych, co potwierdził wezwany kominiarz, jak też że nie ma zbrojenia w fundamentach, co potwierdził powołany przez nich biegły, jak też ujawnili wiele innych nieprawidłowości. Po ujawnieniu ich małżonkowie G. chcieli się spotkać z J. S. (1) oraz I. D. jako osobą pełniącą funkcję nadzoru autorskiego. W trakcie spotkania z J. S. (1) zaproponował on, aby kolejne spotkanie odbyło się z udziałem I. D.. Odbyło się ono kilka dni później. W obecności I. D. państwo G. przedstawili swoje spostrzeżenia, a wówczas oskarżona poinformowała ich, że te zmiany, które zostały wykonane nie są istotne dla projektu i nie musiały być nanoszone na

<p>projekcie. Poinformowała też, że do tej budowy jest wydanych kilka dzienników budowy, gdyż ten budynek to bliźniak połączony wiatą i garażem. Na zakończenie spotkania J. S. (1) zobowiązał się do dokonania napraw, ale zwlekał z ich wykonaniem, a następnie nie można było nawiązać z nim kontaktu. Na pismo skierowane do oskarżonej odpowiedziała, żeby swoje roszczenia kierowali do J. S. (1). Małżonkowie G. otrzymali z E. Hestia odszkodowanie w kwocie 30.000 złotych w związku z umową ubezpieczenia zawartą przez M. K. (1). Uzyskali również na mocy ugody zawartej z P. P. (1) kwotę 45.000 złotych.</p>			
zeznania K. G. (2)	k. 714 – 716, 464 – 467		
dziennik budowy nr 10/211	k. 18 - 24		
załączniki do stwierdzenia zdatności obiektu do użytkowania	k. 174 – 180 akt VII K 293/16 Sądu Rejonowego w Łasku,		
dokumentacja wydana na podstawie art. 54 ustawy z dnia 07.07.1994r. Prawo Budowlane (Dz.U.2013.1409)	k. 375 – 419		
zeznania P. P. (1)	k. 717 - 717 v		
zeznania M. K. (1)	k. 719 v		

<p>1.1.1.3.</p> <p>Wniosek o pozwolenie na budowę budynku mieszkalnego bliźniaczego w miejscowości K. G. został złożony w Starostwie Powiatowym w (...) w dniu 21 grudnia 2011r. przez I. D. działającą jako pełnomocnik inwestora – J. S. (2). J. S. (1) udzielił I. D. pełnomocnictwa do załatwiania wszelkich spraw związanych m.in. z pozwoleniem na budowę, a mianowicie do odbioru korespondencji związanej z budową, w tym wezwań, decyzji, i postanowień oraz do załatwiania wszelkich spraw związanych z infrastrukturą techniczną i uzbrojeniem technicznym działki oraz decyzją o warunkach zabudowy i pozwoleniem na budowę. W dniu 21 grudnia 2011r. Starosta (...), po rozpatrzeniu wniosku inwestora - J. S. (1), wydał decyzję nr (...), zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę obejmującego budowę budynku bliźniaczego wraz z dwoma garażami i dwoma wiatami oraz niezbędną infrastrukturą techniczną obejmującą wykonanie instalacji elektrycznej, wody i kanalizacji sanitarnej z dwoma bezodpływowymi zbiornikami do czasowego gromadzenia nieczystości bytowych zlokalizowanego</p>	<p>decyzja numer (...) Starosty (...)</p>	<p>k. 369</p>	
--	---	---------------	--

na działkach oznaczonych numerami ewidencyjnymi (...), położonych I w miejscowości (...), gminie D., w województwie (...), według projektu powtarzalnego „Dom przy Jesionowej” adaptowanego przez mgr inż. arch. I. D. - uprawnioną do projektowania w specjalności architektonicznej bez ograniczeń, mgr inż. M. K. (1) - uprawnionego w specjalności konstrukcyjno - budowlanej i inż. H. B. - uprawnionego w specjalności architektonicznej, w zakresie instalacji oraz w specjalności konstrukcyjno - inżynierskiej. Następnie decyzją nr (...) z dnia 5 grudnia 2012 roku Starosta (...) zatwierdził zamienny projekt budowlany i zmienił decyzję z dnia 21 grudnia 2011 roku nr (...) - pozwolenie na budowę wskazując, że inwestycja opisana w decyzji nr (...) realizowana będzie według zamiennego projektu powtarzalnego „Dom przy Jesionowej” adoptowanego przez mgr inż. arch. I. D., mgr inż. M. K. (1) i inż. H. B.. I. D. sprawowała nadzór autorski nad budową. J. S. (1) w dniu 19 sierpnia 2014r. zawiadomił (...) o zakończeniu budowy budynku, który nie wyraził sprzeciwu. W roku 2015

J. S. (1) upoważnił I. D. do wglądu i odbioru dokumentów dotyczących budynku bliźniaczego segmentu A.			
wniosek o pozwolenie na budowę	370		
pełnomocnictwo	371		
pełnomocnictwa z 2015r. dla I. D.	372-374		
dokumentacja wydana na podstawie art. 54 ustawy z dnia 07.07.1994r. Prawo Budowlane / Dz.U.2013.1409	k. 375 - 419		
wyjaśnienia I. D.	711v - 712		
zeznania K. K. (2)	k. 779 - 779v		
1.1.1.4. W związku z budową tego budynku J. S. (1) jako inwestor oraz I. D. jako architekt brali udział w naradach, z których zostały pochodziły notatki służbowe, z których wynikało, że zostały spisane: 19 września 2012r., 15 grudnia 2012r., 16 sierpnia 2013r. i 22 listopada 2013r. W notatce służbowej, z której wynikało, że została spisana w dniu 19 września 2012r. wskazano, że dokonano zmiany materiału ścian nośnych, zmiany zaprojektowanej konstrukcji dachu, zmiany	opinia biegłego z zakresu budownictwa	k. 201 - 214	

gabarytów budynku. Z notatki, w której wpisano, że została sporządzona w dniu 15 grudnia 2012r. wynikało, że dokonano zmiany materiałów kominów dymowych i wentylacyjnych z murowanych na systemowe z jednoczesnym połączeniem pionów wentylacyjnych oraz zmiany grzejników i m.in. lokalizacji gniazd i opraw oświetleniowych. Z notatki służbowej, z której wynikało, że została spisana w dniu 16 sierpnia 2013r. wynikało uzgodnienie zmianę wysokości posadowienia fundamentów oraz wykonanie izolacji pionowej w dowolnie wybranym przez inwestora czasie. W notatce służbowej, z której wynikało, że została spisana w dniu 22 listopada 2013r. zapisano min. rezygnację z włączów dachowych. Pod każdą z tych notatek znalazły się podpisy J. S. (1) i I. D. oraz pieczęć oskarżonej. w notatkach tych wskazano, że zmiany są dokonywane w celu optymalizacji kosztów budowy.

Notatki służbowe M. K. (1) otrzymał od I. D. i wysłał do ubezpieczyciela E. – Hestia w związku ze staraniami państwa G. o odszkodowanie. Na podstawie notatki

<p>dotyczącej zmiany konstrukcji dachu został sporządzony projekt zamienny. Oceny kwalifikacji tej zmiany dokonała I. D., a następnie M. K. (1) dokonał wyliczenia obciążenia konstrukcji i uzyskał wynik, że przy takim nachyleniu zmieniony kąt pochylenia nie wpływa na nośność dźwigara. J. S. (1) zwracał się w późniejszym czasie do I. D. z propozycjami zmian w zakresie dotyczącym systemu wentylacyjnego czy posadowienia fundamentów. Wszelkie zmiany ze strony inwestora były uzgadniane z projektantem w danej dziedzinie i po jego akceptacji wdrażane.</p>			
<p>załączniki do stwierdzenia zdatności obiektu do użytkowania</p>	<p>k. 174 – 180 akt VII K 293/16 Sądu Rejonowego w Łasku,</p>		
<p>kopie notatek służbowych</p>	<p>k. 208 - 211 akt VII K 293/16 Sądu Rejonowego w Łasku,</p>		
<p>zeznania M. K. (1)</p>	<p>k. 719v - 721, 449v - 451v, 452v - 457</p>		
<p>1.1.1.5. W związku z budową budynku segment A jeżeli chodzi o ławy fundamentowe, to stwierdzono następujące niezgodności w stosunku do projektu zamiennego:</p>	<p>opinia biegłego z zakresu budownictwa</p>	<p>k. 201 - 214</p>	

a) brak podłoża betonowego pod fundamentem,

b) brak zbrojenia fundamentów,

c) brak izolacji spodniej poziomej i pionowej.

W związku z tym w dzienniku budowy nr (...) wpis kierownika budowy M. K. (1) z dnia 02 listopada 2013r. o odbiorze zbrojenia łań fundamentowych był niezgodny z prawdą.

W przypadku kanałów wentylacyjnych w projekcie przewidziano ich 9, natomiast wykonano ich 5. Nie wykonano trzech kanałów wentylacyjnych w ścianie pomiędzy kuchnią a WC i kotłownią i jednego w salonie przy kominku. Nie wykonano włączów i łań kominarskich. Uprawniony kominiarz dokonujący odbioru przewodów kominarskich P. P. (1) w dniu 02 lipca 2014r. nie stwierdził jakichkolwiek nieprawidłowości w tym zakresie w protokole odbioru przewodów kominowych, wentylacyjnych dymnych oraz spalinowych, że są one wykonane zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Zgodnie z projektem zamiennym w przypadku konstrukcji dachu przewidziano wiązar kratowy prefabrykowany

drewniany w rozstawie 70 – 90 cm elementy 7 x 14 cm, a projektowany spadek połaci dachowej miał wynosić 30 stopni. Tymczasem faktycznie rozstaw wiązarów wyniósł od 100 cm do 110 cm, na części użytego drewna znajdowały się pozostałości, na których pojawiły się zagrzybienia, niewłaściwie powiązane elementy drewniane więźby dachowej, brak było impregnacji drewna na części płatwi, a przede wszystkim w wybudowanym budynku spadek połaci dachowej wyniósł 22 stopnie.

Ponadto niewłaściwie wykonano instalację elektryczną nad poziomem stropu , tj. luźno ją położono na poddaszu, wbrew oświadczeniu w dzienniku budowy osoby wskazanej jako kierownik robót elektrycznych z 21 grudnia 2013 roku, zgodnie z którym instalację elektryczną wykonano zgodnie z projektem, przy czym faktycznie nie było to oświadczenie wskazanego w tym dokumencie M. L..

Wpis w dzienniku budowy dokonany przez kierownika budowy M. K. (1) w dniu 24 maja 2014r., iż obiekt wykonano bez zmian był niezgodny ze stanem faktycznym, jeżeli chodzi o fundamenty, ilość wybudowanych przewodów

wentylacyjnych i dymowych, konstrukcję dachu oraz sposób ułożenia przewodów instalacji elektrycznej

Treści zawarte w notatkach służbowych z dnia 16 sierpnia 2013r. i 22 listopada 2013r. jako zmiany nieistotne mogły zostać dokonane wedle rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 czerwca 2002r. należało je wpisać do dziennika budowy lub dołączyć w sposób trwały do oryginału dziennika budowy. W związku z brakiem takich informacji w dzienniku budowy nie zostały spełnione wymagania prowadzenia dziennika budowy i tym samym nie mogły być uznane w procesie inwestycyjnym. Istotną zmianą była zmiana kąta nachylenia dachu z 30 stopni do 22 stopni, która to zmiana została potwierdzona przez M. K. (2) w załączniku do stwierdzenia zdatności budynku do użytkowania z dnia 24 maja 2014r. Zmiana ta była dopuszczalna jedynie po uzyskaniu decyzji o zmianie pozwolenia na budowę w świetle art. 36 a ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane.

Niezgodnie z prawdą zapisy w dzienniku budowy miały znaczenie z punktu widzenia zawartej

umowy przedwstępnej sprzedaży i umowy sprzedaży, gdyż wpisy w dzienniku budowy wykazywały ciągłość procesu inwestycyjnego i wykonania elementów budynku, co umożliwiło inwestorowi czyli J. S. (1) wystąpienie o uzyskanie pozwolenia na użytkowanie obiektu, a tym samym sfinalizowanie sprzedaży nieruchomości.			
opinia ustna biegłego J. O.	k. 790v – 791v,		
załączniki do stwierdzenia zdatności obiektu do użytkowania	k. 174 – 180 akt VII K 293/16 Sądu Rejonowego w Łasku,		
kopie notatek służbowych	k. 208 - 211 akt VII K 293/16 Sądu Rejonowego w Łasku, dziennik budowy		
dziennik budowy nr (...)	k. 18 - 24		
opinia kominiarska	k. 25 - 27		
opinia biegłego z zakresu kominiarstwa	k. 132 - 140		
dokumentacja wydana na podstawie art. 54 ustawy z dnia 07.07.1994r. Prawo Budowlane (Dz.U.2013.1409)	k. 375 - 419		
opinia biegłego z zakresu badania pisma ręcznego	k. 552 - 559		
zeznania M. L.	k. 718 - 718v		
1.1.1.6.	Wyjaśnienia I. D.	k. 712 - 712v	

<p>Wpisy w dzienniku budowy (...) wykonywała ręcznie I. G. – dzikowska jako praktykant swojego patrona M. K. (1), który był kierownikiem tej budowy, a u którego odbywała praktykę konieczną do przystąpienia do państwowego egzaminu na uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi. Nie zamawiała, nie odbierała i płaciła w imieniu J. S. (1) za żadne protokoły i dokumenty odbioru od „branżystów” czy od geodetów. Nie kontaktowała się z P. P. (1) i nie odbierała od niego żadnych dokumentów. Za kwestie związane z projektem i nadzorem autorskim oskarżona otrzymała 2500 złotych.</p>			
<p>1.1.1.7.</p> <p>Zlecaniem prac związanych z budową budynku zakupionym przez państwa G. zajmował się J. S. (1). On też rozliczał się z wykonawcami. Podczas odbioru budynku z udziałem P. P. (1) był obecny oskarżony J. S. (1) i to on okazywał mu wszelką dokumentację dotyczącą budynku. To oskarżony zatrudniał „branżystów”.</p>	<p>zeznania P. P. (2)</p>	<p>k. 777 - 777v</p>	
<p>zeznania M. C. (1)</p>	<p>k. 778 - 778v</p>		

zeznania P. P. (1)	k. 141v, 717v		
zeznania M. K. (1)	k. 719v - 721, 449v - 451v, 452v - 457		
<p>1.1.1.8.</p> <p>Gdyby pokrzywdzeni posiadali wiedzę o wszystkich nieprawidłowościach, wadach wynikających zarówno z projektu jak i wykonanych robót oraz o stwierdzających nieprawdę wpisach w dokumentach, nie doszłoby do zakupu przez nich nieruchomości. Gdy nabywali nieruchomość w zachowaniu J. S. (1) nie było żadnych symptomów, które dawałyby podstawę do stwierdzenia, że zarówno projekt jak i wykonane roboty odbiegają od poczynionych ustaleń. Byli zapewniani przez J. S. (1), że wszystko z nieruchomością i wykonanym budynkiem było w porządku. Stwierdzone nieprawidłowości wymagały napraw i przeprowadzenia prac w budynku. Usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości wymaga wykonania prac o wartości co najmniej 295.000 – 330.000 złotych.</p>	Zeznania K. G. (2)	k. 716v	
opinia prywatna biegłego P. S.	k. 258 - 348		

<p>1.1.1.9.</p> <p>J. S. (1) ma 44 lata. Jest ojcem dwojga dzieci w wieku 3 lat i 1 roku. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest mechanikiem samochodowym.</p> <p>Utrzymuje się z dochodów z prac dorywczych w wysokości 500 – 700 złotych miesięcznie Nie posiada majątku. Nie był karany za przestępstwa.</p> <p>I. D. na 40 lat. Ma dwoje dzieci w wieku 9 i 3 lat. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest inżynierem architektem. Prowadzi własną działalność gospodarczą uzyskując dochody w wysokości co najmniej 3500 złotych miesięcznie. Jest właścicielką mieszkania o powierzchni 37,4 oraz samochodu marki H. rocznik 2010. Była karana za przestępstwo. Została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w (...) z dnia 10 maja 2019r. wydanym w sprawie VII K 93/17 za czyn z art. 271 par. 1 kk na karę grzywny w ilości 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych</p>	<p>dane oskarżonych</p>	<p>710v - 711</p>	
<p>zapytania o karalność</p>	<p>800 - 801</p>		

Wyrok SR w Łasku w sprawie VII K 93/17	k. 300 – 301 akt VII K 293/17 Sądu Rejonowego w Łasku		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	J. S. (1), I. D.	<p>J. S. (1)</p> <p>w okresie od dnia 13 lutego 2014 r. do września 2014 r. w (...), (...) gm. Dalików woj. (...) i (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znacznej wartości, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 250.000,00 zł małżonków K. G. (1) i K. G. (2) za pomocą wprowadzenia w błąd co do rzeczywistego stanu technicznego i wykonanych robót budowlanych w zakupionej przez nich nieruchomości w ten sposób, że po zawarciu umowy przedwstępnej a następnie umowy sprzedaży nieruchomości położonej w miejscowości (...) nr 10B budynek segment A, zbył im nieruchomość wraz z budynkiem jednorodzinny zatajając, iż został on wybudowany</p>	

niezgodnie z pozwoleniem na budowę i projektem zatwierdzonym decyzją Starosty (...) nr (...) z dnia 21 grudnia 2011 r., obejmującym w rzeczywistości pozwolenie na budowę budynku bliźniaczego wraz z dwoma garażami, dwoma wiatami, oraz niezbędną infrastrukturą posługując się przy uzyskaniu zgody na użytkowanie w Powiatowym Inspektoracie Nadzoru Budowlanego dziennikiem budowy zawierającym poświadczenie nieprawdy w zakresie oświadczenia co do stanu wykonania prac kominiarskich, podrobionego oświadczenia kierownika robót elektrycznych M. L., istotnych parametrów konstrukcji dachu, zbrojenia fundamentów, wykonania włączów i ław kominowych działając na szkodę K. G. (1) i K. G. (2),

I. D.

że w okresie od dnia 13 lutego 2014 r. do września 2014 r. na terenie województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielenia pomocy J. S. (1) w doprowadzeniu K. G. (1) i K. G. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 250.000 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd co do rzeczywistego

		<p>stanu technicznego i sposobu wykonania robót budowlanych w zakupionej przez nich nieruchomości położonej w miejscowości (...) nr 10B budynek segment A w ten sposób, że pełniąc nadzór autorski nad wykonaniem projektu tego budynku i będąc praktykantką kierownika budowy M. K. (1) wpisała niezgodnie z prawdą w dzienniku budowy, który to wpis został poświadczony podpisem kierownika tej budowy M. K. (1), iż obiekt został wybudowany bez żadnych zmian w stosunku do zatwierdzonego projektu budowlanego oraz pozwolenia na budowę mając świadomość, że dokonano zmian w zakresie konstrukcji dachu, wykonania i zbrojenia fundamentów, wykonania włazów i ław kominowych, ilości wybudowanych przewodów wentylacyjnych i dymowych, a także sposobu ułożenia przewodów instalacji elektrycznej, jak też nie powiadomiła K. G. (1) i K. G. (2) o wskazanych wyżej zmianach,</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.2.1.1.	Wyjaśnienia oskarżonego J. S. (1)	k. 547 - 55 0 w zw. z k. 711	

Sprawami związanymi z uzyskaniem pozwolenia na budowę domu państwa G. i nadzorem nad budową zajmowała się I. D. mając na to pozwolenie J. S. (1). Ona też zajęła się zmianami w projekcie przewidującymi połączenie dwóch domów. Oskarżony nie sprawdzał, czy dobrze wykonała swoją pracę. Wiedział tylko o zmianie konstrukcji dachu w zakresie rodzaju stropu. Nie przypominał sobie, aby widział dziennik budowy domu państwa G.. Zgodę na użytkowanie tego domu uzyskiwała I. D.. Z tego co wie, to w fundamentach domu państwa G. jest zbrojenie. Na dzień dzisiejszy wie też, że coś było na rzeczy z kominami i wentylacją. Budynek chciał sprzedać w takim w stanie, jak był podczas podpisywania umowy przedwstępnej. Sprzedając dom nie miał zamiaru nikogo oszukać. Nie zatajał żadnych danych przed G.. Pani G. dysponowała projektem i mogła bywać na budowie kiedy chciała. W momencie kupna domu G. znali stan techniczny domu, mieli świadomość tego, co kupują. Państwo G. mogli dokonywać w trakcie budowy zmian jakości materiałów za dopłatą, ale nie chcieli zmian, bo nie mieli pieniędzy. Do ceny nabycia nieruchomości wliczył tylko materiały

<p>i roboczną pracowników, koszty związane z pozwoleniami. Państwo G. chcą uzyskać jak najwięcej pieniędzy, zarobić na tej nieruchomości.</p>			
<p>1.2.1.2.</p> <p>Pełniąc nadzór autorski nad budową I. D. niczego na budowie nie zatajała. O jakichkolwiek wątpliwościach dotyczących niezgodności budowy z projektem dowiedziała się dopiero w roku 2017 w trakcie postępowania policyjnego. Do dziennika budowy wpisywała to co dyktował jej patron M. K. (1), a o treści i formie wpisów decydował jej patron. Nie przyznawała się do poświadczenia nieprawdy w dokumentach i udziału w oszustwie</p>	<p>Wyjaśnienia I. D.</p>	<p>k. 711v - 712</p>	
<p>1.2.1.3.</p> <p>M. K. (1) przebywał na budowie zgodnie z wpisami w dzienniku budowy. W oświadczeniu z dnia 20 maja 2014r. stwierdzającym zgodność obiektu do użytku wpisał "bez zmian" w stosunku do projektu, gdyż wprowadzone zmiany miały charakter nieistotnych</p>	<p>zeznania M. K. (1)</p>	<p>k. 450 , 453 - 453v, k. 720 - 720v</p>	
<p>2. OCena DOWOdów</p>			

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.1.1.</p> <p>1.1.1.2.</p> <p>1.1.1.3.</p> <p>1.1.1.4.</p> <p>1.1.1.5.</p> <p>1.1.1.6.</p> <p>1.1.1.7.</p> <p>1.1.1.8.</p> <p>1.1.1.9.</p>	<p>zeznania K. R. (1)</p> <p>zeznania K. G. (2)</p> <p>Akt notarialny z 13 lutego 2014r.</p> <p>umowa sprzedaży</p> <p>dziennik budowy nr 10/211</p> <p>załączniki do stwierdzenia zdatości obiektu do użytkowania</p> <p>dokumentacja wydana na podstawie art. 54 ustawy z dnia 07.07.1994r. Prawo Budowlane (Dz.U.2013.1409)</p> <p>zeznania P. P. (1)</p> <p>zeznania M. K. (1)</p> <p>decyzja numer (...) Starosty (...)</p> <p>wniosek o pozwolenie na budowę</p> <p>pełnomocnictwo</p> <p>pełnomocnictwa z 2015r. dla I. D.</p> <p>wyjaśnienia I. D.</p> <p>zeznania K. K. (2)</p> <p>opinia biegłego z zakresu budownictwa</p> <p>kopie notatek służbowych</p>	<p>Choć K. G. (1) i K. G. (2) są w sprawie pokrzywdzonymi, którzy niewątpliwie mają pretensje zwłaszcza do J. S. (1), iż budynek, który od niego zakupili ma tyle wad, a przy tym byli zainteresowani uzyskaniem odszkodowania od oskarżonego, a więc teoretycznie mogliby mieć powody, aby złożyć nieprawdziwe zeznania, to jednak analiza ich zeznań, w tym również z punktu widzenia zasad logiki i doświadczenia życiowego, a także ich konfrontacja z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie przemawia za ich pełną wiarygodnością. Świadkowie ci w sposób szczegółowy przedstawili przebieg zdarzeń, a przy tym byli w swoich zeznaniach konsekwentni, a ich relacje w pełni ze sobą korelowały i wzajemnie się uzupełniały. U pokrzywdzonych nie widać przy tym tendencji do obciążania oskarżonych ponad miarę wynikającą z ich faktycznych obserwacji. Ich relacje cechują się rzeczowością, są logiczne, a przy tym znajdują potwierdzenie</p>	

opinia kominiarska	w innych dowodach
opinia biegłego z zakresu kominiarstwa	zgromadzonych w sprawie, w tym zwłaszcza w opinii biegłego
opinia biegłego z zakresu badania pisma ręcznego	J. O., czy opinii kominiarskiej, z których to dowodów, w pełni
opinia prywatna biegłego P. S.	obiektywnych, wynika cały szereg rażących wręcz
zeznania P. P. (2)	nieprawidłowości związanych z budową domu pokrzywdzonych,
zeznania świadka M. C. (2)	zaczynając od fundamentów, przez
dane oskarżonych	system wentylacyjny, po konstrukcję dachu i
zapytania o karalność	instalację elektryczną. Nie ma żadnych podstaw
Wyrok SR w Łasku w sprawie VII K 93/17	do kwestionowania opinii powołanych w sprawie biegłych, które są jasne, pełne i nie zawierają
	żadnych wewnętrznych sprzeczności. Opinie biegłego J. O. –
	pisemna i ustna, opinia biegłego kominiarza są ze sobą zgodne, uzupełniają
	się, tworząc logiczną całość. Opierają się one na zgromadzonych w
	toku sprawy dokumentach i przeprowadzonych na miejscu oględzinach. Treść
	tych opinii nie pozostawia wątpliwości co do wiedzy biegłych, w
	zakresie w jakim zostali powołani. Biegli dokładnie opisywali
	stwierdzone nieprawidłowości, a biegły J. O. skonfrontował
	owe nieprawidłowości z przepisami prawa, zaś do przedstawionych
	stwierdzeń nie można mieć żadnych zastrzeżeń. Ponieważ
	opinie tych biegłych korelują również z prywatnymi opiniami

sporządzonymi na zlecenie pokrzywdzonych, to również tym opiniom należało dać wiarę. Także inne dowody nieosobowe, w pełni obiektywne, jak umowy sprzedaży zawartych w formie aktu notarialnego, dziennik budowy nr 10/211, załączniki do stwierdzenia zdatności obiektu do użytkowania, dokumentacja wydana na podstawie art. 54 ustawy z dnia 07.07.1994r. Prawo Budowlane (Dz.U.2013.1409) potwierdzają relację pokrzywdzonych, tworząc z nimi zamkniętą całość. Dowodom tym żadna ze stron nie zaprzeczała. Podkreślenia wymaga, że w znacznym zakresie zeznania pokrzywdzonych nie były kwestionowane, w tym również odnośnie tego, jakie wady posiadał wybudowany budynek. Oskarżony kwestionował w zasadzie zarzut, że to on ponosił odpowiedzialność za stwierdzone nieprawidłowości wskazując, że nadzorem nad budową zajmowała się I. G. a on nawet nie wiedział o dokonanych zmianach poza zmianą konstrukcji dachu i nawet nie widział dziennika budowy. I. D. wskazywała natomiast, że ona niczego nie zatajała przed pokrzywdzonymi, a jeżeli chodzi o dziennik budowy, to tylko jako praktykantka pisała to, co przekazywał jej M.

K. (1), zaś o wszelkich nieprawidłowościach dowiedziała się dopiero w roku 2017 podczas postępowania policyjnego. Jeżeli chodzi o J. S. (1), to nie podlega dyskusji, że to zeznania pokrzywdzonych potwierdzone innymi dowodami, iż kluczową rolę przy budowie budynku pełnił właśnie oskarżony, że to on podejmował decyzje odnośnie prac wykonanych w związku z tym budynkiem i miał decydujący wpływ na zapisy w dzienniku budowy. W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że to on był właścicielem nieruchomości i zarazem inwestorem jeżeli chodzi o budynek budowany na tej działce. To właśnie nie kto inny a oskarżony zobowiązał się w umowie przedświadczenia do oddania budynku w stanie deweloperskim zamkniętym wskazując szczegółowo, co w ramach tego powinno znajdować się w budynku, a w umowie sprzedaży, zapewniał, iż budynek został wybudowany zgodnie z obowiązującymi normami i ze sztuką budowlaną. Podkreślić również należy, że z notatek służbowych z kart 208 – 211 akt VII K 293/16 Sądu Rejonowego w Łasku wynika, że J. S. (1) uczestniczył we wszystkich spotkaniach, na których pojawiał się

temat zmian w stosunku do projektu, jeżeli chodzi o wykonywane prace. Na każdej z tych notatek znajdował się jego podpis. Podkreślić należy, że treść tych notatek oraz podpisy na nich nie były tak naprawdę kwestionowane. Poza tym z zeznań P. P. (2), M. C. (1), P. P. (1), a w zakresie ich zeznań Sąd nie znalazł jakichkolwiek powodów do uznania, aby złożyli oni fałszywe zeznania, wynikało, że to oskarżony zlecał prace na budowie i bezpośrednio nadzorował budowę, jak też był obecny przy odbiorze i okazywał dokumentację dotyczącą budynku P. P. (1). Nie ma też podstaw, aby wątpić w prawdziwość słów M. K. (1), że to właśnie J. S. (1) proponował wszelkie zmiany w projekcie i że to on angażował w trakcie budowy branżystów. Świadek w tym zakresie nie miał powodów złożyć fałszywych zeznań, bo kwestia ta pozostała choćby poza zakresem jego odpowiedzialności w sprawie karnej toczącej się przed Sądem Rejonowym w Łasku, zaś oskarżony nie wskazywał na jakikolwiek konflikt z tym świadkiem. Generalnie zresztą w zeznaniach M. K. (1) to właśnie J. S. (1) pojawia się jako najważniejsza osoba jeżeli chodzi o tę budowę, podejmującą kluczowe decyzje. Wskazać również należy, iż to J. S. (1) jako

inwestor złożył stosowne dokumenty do (...) po zakończeniu budowy. W świetle tych dowodów zeznania pokrzywdzonych wskazujących, że to z oskarżonym uzgadniali wszystkie szczegóły, jeżeli chodzi o budowę domu i że to z nim spotykali się i rozmawiali, gdy okazało się, że są nieprawidłowości związane z budową, oraz że to on ich zapewniał, iż wszelkie nieprawidłowości usunie, zaś w późniejszym czasie unikał kontaktu z nimi. Nie ma też podstaw wątpić w prawdziwość ich relacji, iż w jednym ze spotkań uczestniczyła I. D. zapewniając, że zmiany były nieistotne dla projektu i nie musiały być nanoszone na projekcie, jak też że do tej budowy jest kilka dzienników budowy, gdyż ten budynek to bliźniak połączony wiatą i garażem. Choćby zgromadzone dokumenty świadczą o tym, że rola I. D. w budowie domu była bardzo istotna, że była ona doskonale zorientowana w trakcie budowy co do jej przebiegu, dokonywanych zmian niezgodnych z projektem, czy wymagających nawet uzyskania pozwolenia (kąt spadku dachu), a tym samym jej udział w owym spotkaniu z pokrzywdzonymi po stwierdzeniu nieprawidłowości znajduje logiczne uzasadnienie. Przede wszystkim podkreślenia wymaga, że

sprawowała ona nadzór autorski na tej budowie. Jako pełnomocnik J. S. (1) złożyła nawet wniosek o pozwolenie na budowie. To jej J. S. (1) udzielił też pełnomocnictw do odbioru korespondencji związanej z budową, w tym wezwań, decyzji, i postanowień oraz do załatwiania wszelkich spraw związanych z infrastrukturą techniczną i uzbrojeniem technicznym działki oraz decyzją o warunkach zabudowy i pozwoleniem na budowę. To oskarżona została też upoważniona do odbioru dokumentów związanych z budową domu z (...). Podkreślić w tym miejscu należy, że Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty w postaci wniosku o pozwolenie na budowę, pełnomocnictw, decyzji związanych z budową i odbiorem budowy, gdyż dokumenty te korelowały ze sobą i wzajemnie się uzupełniały, a ich prawdziwość nie była kwestionowana. Co niezwykle istotne, to ona wykonała projekt zamienny w oparciu o który wydane zostało pozwolenie na budowę 393 – (...) – 2012. Podkreślić również należy, że z notatek służbowych z kart 208 – 211 akt VII K 293/16 Sądu Rejonowego w Łasku - a brak podstaw do kwestionowania ich wiarygodności wynika, że również I. D. uczestniczyła we

wszystkich spotkaniach, na których pojawiał się temat zmian w stosunku do projektu, jeżeli chodzi o wykonywane prace. Na każdej z tych notatek złożyła swój podpis. W szczególności uczestniczyła w spotkaniach dotyczących zmian, jeżeli chodzi o system wentylacyjny, fundamenty czy włązy dachowe. Trzeba też zwrócić uwagę na zeznania M. K. (1), który szczegółowo opisał w trakcie postępowania przed Sądem Rejonowym w Łasku, jak odbywał się proces dokonywania zmian w stosunku do projektów, a w szczególności, że to właśnie do I. D. zwracał się w sprawie dokonywania zmian oskarżony. Zresztą z zeznań M. K. (1) generalnie wynika, że rola I. G. w tej budowie była niezwykle istotna. Sąd nie znalazł podstaw, aby w tym zakresie odmówić wiary zeznaniom M. K. (1). Również w tej kwestii jego relacja pozostawała bez wpływu na jego odpowiedzialność w sprawie karnej, a przy tym nie miał powodów, aby fałszywie obciążać oskarżoną. Trzeba też podkreślić, że to oskarżona dokonywała bezpośrednio wpisów w dzienniku budowy. A zatem w świetle tych dowodów fakt, że I. D. wzięła udział w spotkaniu z pokrzywdzonymi i zapewniała, że zmiany były

nieistotne i nie wymagały zmian w projekcie I. D. znajduje pełne logiczne uzasadnienie, a tym samym zeznaniom pokrzywdzonych również w tym zakresie należało dać wiarę. d projektu była nieistotna Nie ma również podstaw, aby wątpić w prawdziwość ich relacji odnośnie niezgodności zapisów w dzienniku budowy ze stanem faktycznym. Opisywali oni konkretne sytuacje, w których byli na budowie i obserwowali jej przebieg, a następnie po otrzymaniu dziennika budowy mogli skonfrontować wpisy z tym, co faktycznie widzieli. Ich opisy w tym zakresie były szczegółowe, konsekwentne, zaś ich relacje ze sobą korelowały. Nie mieli oni – w przeciwieństwie do oskarżonych i M. K. (1) - żadnych powodów, aby w tym zakresie podać nieprawdę, bo czas, w którym wykonywano poszczególne elementy budynku nie miały znaczenia dla kwestii stwierdzonych nieprawidłowości. Trzeba również zwrócić w tym zakresie uwagę na opinię biegłego J. O., co do której brak było podstaw, aby również w tym zakresie ją zakwestionować, a w której wskazał on, iż niezgodnie z prawdą zapisy w dzienniku budowy miały znaczenie z punktu widzenia zawartej umowy przedwstępnej

sprzedaży i umowy sprzedaży, gdyż wpisy w dzienniku budowy wykazywały ciągłość procesu inwestycyjnego i wykonania elementów budynku, co umożliwiło inwestorowi, czyli J. S. (1) wystąpienie o uzyskanie pozwolenia na użytkowanie obiektu, a tym samym sfinalizowanie sprzedaży nieruchomości. A zatem owe niezgodności z prawdą zapisów w dzienniku budowy przekazanych pokrzywdzonym, z których wynikało, że budynek był w zasadzie wybudowany już w momencie zawierania umowy przedwstępnej znajdowały swoje pełne logiczne uzasadnienie. Dlatego również w tym zakresie zeznaniom pokrzywdzonych należało dać wiarę. Wyjaśnienia oskarżonej w zakresie, w jakim zostały uznane za wiarygodne, znajdowały potwierdzenie w pozostałych dowodach, bądź też żadne dowody im nie zaprzeczały. Jedynie relacja J. S. (1), w której w zasadzie przerzucił on całą odpowiedzialność właśnie na oskarżoną, zaprzeczała wyjaśnieniom oskarżonej, lecz jak już wskazano we wcześniejszych rozważaniach, pozostałe dowody zebrane w sprawie zaprzeczyły wersji przedstawionej w tym zakresie przez oskarżonego. Sąd dał wiarę danym oskarżonych

		<p>i zapytaniom o karalność, jak też pozostałym nieomówionym wcześniej dokumentom, gdyż ich wiarygodność nie była kwestionowana. Sąd nie znalazł też podstaw do zakwestionowania zeznań M. L. zwłaszcza, że jego wersji nie zaprzecza opinia biegłego z zakresu badania pisma ręcznego. Sąd dał też wiarę danym oskarżonych, zapytaniom o karalność oraz wyrokom, których prawdziwość nie była kwestionowana</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1.1	Wyjaśnienia oskarżonego J. S. (1)	Jeżeli chodzi o wyjaśnienia oskarżonego, to wyłania się z nich obraz J. S. (1) jako osoby, która w zasadzie w ogóle nie zajmowała się tą budową, nad którą pełną pieczę miała sprawować tylko i wyłącznie I. D.. Miał on nawet nie widzieć dziennika budowy, a budynek chciał sprzedać w takim stanie, w jakim znajdował się w trakcie podpisywania umowy przedwstępnej. Poza tym pokrzywdzeni mieli mieć świadomość	

tego, co kupują, niczego przed nimi miał nie zataić, dysponowali projektem, a ponadto fundamenty mają zbrojenie, a on dopiero później miał się dowiedzieć, że coś jest na rzeczy z wentylacją i kominami. Wyjaśnienia oskarżonego w świetle zgromadzonych w sprawie i uznanych za wiarygodne dowodów, których szczegółowa analiza została przedstawiona we wcześniejszej części uzasadnienia, należało uznać za całkowicie niewiarygodne. Podkreślić w pierwszym rzędzie należy, że to on był właścicielem nieruchomości, a jednocześnie jeżeli chodzi o budynek budowany na tej działce. To właśnie nie kto inny a oskarżony zobowiązał się oddać dom w stanie deweloperskim zamkniętym, posiadającym ściany zewnętrzne wzniesione na fundamentach ocieplone, ściany działowe wewnętrzne, tynki, pomieszczenia pomalowane na biało, posadzki, kominy, wentylację, stolarkę okienną, drzwi wejściowe, rozprowadzoną instalację elektryczną, hydrauliczną, kanalizację, szambo, instalację ogrzewania podłogowego, kominiek i parapety. Na pewno nie był to stan, w którym budynek ten znajdował się w umowie

przedwstępnej. Zwraca też uwagę, że w umowie sprzedaży zapewniał on, iż budynek został wybudowany zgodnie z obowiązującymi normami i ze sztuką budowlaną, choć okazało się, że miał miejsce cały szereg istotnych nieprawidłowości, niezgodnych przy tym z projektem. Wskazać też trzeba, że z notatek służbowych z kart 208 – 211 akt VII K 293/16 Sądu Rejonowego w Łasku wynika, że J. S. (1) uczestniczył we wszystkich spotkaniach, na których pojawiał się temat zmian w stosunku do projektu, jeżeli chodzi o wykonywane prace, na każdej z nich znajdował się jego podpis. Zmiany te zostały przy tym wprowadzone, co wynika wprost z opinii biegłych, w tym zwłaszcza biegłego J. O., który dokładnie je opisał, a przy tym zaznaczył, że w przypadku kąta nachylenia dachu to była to zmiana istotna wymagająca zmiany pozwolenia na budowę, a w przypadku części innych zmian, choć były nieistotne, to powinna się o nich znaleźć wzmianka w dzienniku budowy, zaś ani nie uzyskano owej zmiany pozwolenia na budowę ani też nie było o zmianach nieistotnych wzmianki w dzienniku budowy. Ponadto z uznanych za wiarygodne zeznań P. P. (2), M. C.

(1), P. P. (1) wynikało, że to właśnie oskarżony zlecał prace na budowie i bezpośrednio nadzorował budowę, jak też był obecny przy odbiorze i okazywał dokumentację dotyczącą budynku P. P. (1). Pamiętać też trzeba o uznanych w tym zakresie za wiarygodne zeznaniach M. K. (1), z których wynikało, że to właśnie J. S. (1) proponował wszelkie zmiany w projekcie i że to on angażował w trakcie budowy branżystów. To on jawi się w zeznaniach tego świadka jako najważniejsza osoba jeżeli chodzi o tę budowę, podejmującą kluczowe decyzje. Wskazać również należy, iż to J. S. (1) jako inwestor złożył stosowne dokumenty do (...) po zakończeniu budowy, w tym również dziennik budowy, którego miał on w zasadzie nie widzieć. Co przy tym również bardzo istotne w oświadczeniu kierownika robót elektrycznych podrobiono podpis M. L., w czym interes miał tylko i wyłącznie oskarżony, świadomy dokonania zmian w instalacji elektrycznej i dążący do jak najszybszego zgłoszenia budynku do odbioru w (...). Trzeba też podkreślić, że w świetle uznanych za wiarygodne zeznań pokrzywdzonych, które zostały wcześniej przeanalizowane, wynikało zaś, że to J. S. (1) był osobą, z którą

mieli wyłącznie kontakt w związku z budową i zawarciem umowy zakupu nieruchomości wraz z budynkiem, jak również że to z nim spotykali się już po stwierdzeniu nieprawidłowości i odstępstw od projektu i to właśnie oskarżony ich zapewniał, że owe wady usunie. Z zeznań pokrzywdzonych wynika zarazem, że wpisy w dzienniku budowy, który otrzymali gdy budowa zmierzała do końca, co do poszczególnych prac nijak się mają do rzeczywistości, o czym mogli się przekonać odwiedzając miejsce budowy zarówno przed zawarciem umowy przedwstępnej jak i później, iż zapisy w dzienniku budowy, który otrzymali wskazują, że w zasadzie prace były wykonane do dnia zakupu przez nich domu (na marginesie zwracają również uwagę różnice w datach porównując z dziennikiem budowy znajdującym się w aktach VII K 293/16 Sądu Rejonowego w Łasku). Jeżeli do tego dodamy, że pomimo zapewnień o usunięciu usterek oskarżony ostatecznie nie usunął ich i unikał kontaktu z pokrzywdzonymi, to w świetle tych wszystkich dowodów, przeanalizowanych całościowo, jak również uwzględniając zasady logiki i doświadczenia

życiowego, nie podlega dyskusji, że to oskarżony był tym który zajmował się budową budynku, który zobowiązał się do jego wybudowania zgodnie z projektem i zlecał oraz nadzorował wykonane prace oraz ich odbiór, który zainicjował zmiany w stosunku do projektu jeszcze przed sprzedażą budynku w celu zmniejszenia kosztów jego wybudowania i miał pełną świadomość, że zostały one wprowadzone, a których wprowadzenie zataił przed pokrzywdzonymi, i który miał pełną świadomość, że w dzienniku budowy stwierdzono nieprawdę co do dat wykonania poszczególnych prac i oświadczeniach branżystów co do wykonanych prac, jak też podrobiono podpis M. L., co skutkowało zakupem domu przez pokrzywdzonych, którego nie kupiliby wiedzą o tych wszystkich nieprawidłowościach w budowie. O złej woli oskarżonego świadczy przy tym fakt, że pomimo zapewnień o usunięciu nieprawidłowości nie uczynił tego, a w późniejszym czasie zaczął unikać kontaktu z pokrzywdzonymi. Oskarżony w sposób oczywisty wprowadził w błąd pokrzywdzonych, aby kupili od niego dom za wskazaną cenę. Wprawdzie kwota

		<p>250.000 złotych za działkę i dom jawi się jako atrakcyjna, lecz nie oznacza to, że oskarżony miał prawo „optymalizować koszty budowy” bez wiedzy pokrzywdzonych i ich zgody na to. W świetle powyższych rozważań Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego we wskazanym zakresie traktując je jako przyjętą przez niego linię obrony ukierunkowaną na uniknięcie odpowiedzialności prawnej.</p>	
1.2.1.2	wyjaśnienia I. D.	<p>Jeżeli chodzi o wyjaśnienia oskarżonej w zakresie, w jakim zaprzeczała, że cokolwiek zataiła w związku z budową, jak też że o jakichkolwiek wątpliwościach dotyczących niezgodności budowy z projektem dowiedziała się dopiero w roku 2017 w trakcie postępowania policyjnego, jak też że nie miała żadnego wpływu na treść dziennika budowy wpisując jedynie to, co przekazał jej M. K. (1), to w świetle zgromadzonych dowodów nie można dać im wiary. Przede wszystkim opisane wcześniej szeroko i uznane za wiarygodne dowody wskazują, że rola I. D. w budowie domu będącego przedmiotem sprawy była bardzo istotna, iż była ona doskonale zorientowana w</p>	

trakcie budowy co do jej przebiegu, dokonywanych zmian niezgodnych z projektem i wymagających odzwierciedlenia w dzienniku budowy, a w przypadku kąta nachylenia dachu. Otóż sprawowała ona nadzór autorski, więc siłą rzeczy była bardzo zaangażowana w budowę tego budynku. Podkreślić również należy, że jako pełnomocnik J. S. (1) złożyła wniosek o pozwolenie na budowę i to jej J. S. (1) udzielił pełnomocnictw do odbioru korespondencji związanej z budową, w tym wezwań, decyzji i postanowień oraz do załatwiania wszelkich spraw związanych z infrastrukturą techniczną i uzbrojeniem technicznym działki oraz decyzją o warunkach zabudowy i pozwoleniem na budowę. To oskarżona została też upoważniona do odbioru dokumentów związanych z budową domu z (...). Bardzo ważne jest również to, że to ona wykonała projekt zamienny, w oparciu o który wydane zostało pozwolenie na budowę 393 – (...) – 2012. Niezwykle istotne znaczenie mają dla tej sprawy notatki służbowe (z kart 208 – 211 akt VII K 293/16 Sądu Rejonowego w Łasku, a brak podstaw do kwestionowania ich wiarygodności) z których wynika, że również I. D. uczestniczyła we wszystkich spotkaniach,

na których pojawiał się temat zmian w stosunku do projektu, jeżeli chodzi o wykonywane prace. Na każdej z tych notatek złożyła swój podpis. W szczególności uczestniczyła w spotkaniach dotyczących zmian jeżeli chodzi o system wentylacyjny, fundamenty czy włązy dachowe. Należy również zwrócić uwagę na zeznania M. K. (1), który szczegółowo opisał w trakcie postępowania przed Sądem Rejonowym w Łasku, jak odbywał się proces dokonywania zmian w stosunku do projektów, a w szczególności, że to właśnie do I. D. zwracał się w sprawie dokonywania zmian oskarżony. Zresztą z zeznań M. K. (1) generalnie wynika, że rola I. G. w tej budowie była niezwykle istotna. W tej sytuacji całkowicie niewiarygodnie brzmią jej zapewnienia, że o wszelkich niezgodnościach z projektem dowiedziała się dopiero w roku 2017 w trakcie postępowania policyjnego. Należy w tym miejscu również zaznaczyć, że w świetle obowiązujących przepisów, które nie budzą wątpliwości interpretacyjnych, zmiana kąta nachylenia dachu wymagała zmiany pozwolenia na budowę, a oskarżona jako architekt musiała mieć

tego świadomość. Trzeba również zaznaczyć, że to oskarżona dokonywała bezpośrednio wpisów w dzienniku budowy. I. G. tłumaczyła, że w tym zakresie wpisywała jedynie to, co jako praktykantce dyktował jej patron czyli M. K. (1). Takie tłumaczenie możliwe byłoby do przyjęcia, gdyby faktycznie nie miała ona nic wspólnego z budową. Tymczasem to ona jako pełnomocnik J. S. (1) występowała o pozwolenie na budowę, wykonywała projekt zamienny, a także sprawowała ona nadzór autorski nad budową, w tym akceptowała wszelkie zmiany w projekcie, jak też miała pełnomocnictwo do odbioru dokumentów z (...). Bez wątplenia więc – uwzględniając choćby zasady logiki – musiała dostrzec, że zapisy w dzienniku budowy co do dat etapów poszczególnych prac nijak mają się do rzeczywistości, a jako architekt dostrzec, że zamiany nieistotne – zaakceptowane przez nią - nie znalazły odzwierciedlenia w dzienniku budowy. Do tego należy dodać, że po ujawnieniu nieprawidłowości I. D. wzięła udział w spotkaniu z pokrzywdzonymi i zapewniała, że zmiany były nieistotne i nie wymagały zmian w projekcie I. D.. Ta okoliczność nie tylko wskazuje na istotną rolę

		<p>oskarżonej przy budowie budynku i jej wiedzę na temat jej przebiegu, ale zarazem świadczy o jej pełnej wiedzy na temat odstępstw od projektu w trakcie budowy, o których pokrzywdzeni nie zostali poinformowani. Jeszcze raz należy przy tym podkreślić, że oskarżona jest architektem, a tym samym musiała wiedzieć, że w świetle przepisów prawa zmiany nieistotne powinny znaleźć odzwierciedlenie w dzienniku budowy, czy to w samej jego treści czy pod postacią załącznika, zaś jeżeli chodzi o zmianę kąta nachylenia dachu, to nawet powinna uzyskać zmianę pozwolenia na budowę. Jednocześnie przebieg tego spotkania dodatkowo wyraźnie wskazuje, że oskarżona mijając się z prawdą twierdząc, że o odstępstwach od projektu dowiedziała się dopiero w trakcie postępowania w roku 2017r. W świetle powyższych rozważań Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonej we wskazanym wyżej zakresie uznając ją za przyjętą linię obrony, ukierunkowaną na uniknięcie odpowiedzialności karnej.</p>	
1.2.1.3	zeznania M. K. (1)	Zeznania M. K. (1) pozostają w oczywistej sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonych, którzy wskazali w jakim zakresie	

		<p>wpisy w dzienniku budowy nie odpowiadają faktycznemu stanowi rzeczy, a ich relacje zostały uznane za wiarygodne. Podkreślić należy, że o ile pokrzywdzeni nie mieli powodu, aby w tym zakresie przedstawić nieprawdziwy przebieg wypadków, o tyle M. K. (1) miał ku temu istotne powody. Jeżeli chodzi o stwierdzenie zdatności budynku do użytku z zapisem „bez zmian”, to chodzi M. K. (1) jako kierownik budowy miał świadomość, że w istocie doszło do zmian w stosunku do projektu, a uwzględniając pełnioną przez niego funkcję musiał mieć też świadomość, że zmiany nieistotne powinny znaleźć odzwierciedlenie w dzienniku budowy, a zmiana istotna w postaci kąta nachylenia dachu wymagała pozwolenia na budowę. Z tych względów w tym zakresie Sąd odmówił wiary zeznaniom M. K. (1).</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1</p>	<p>J. S. (1)</p>

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Odpowiedzialności z art. 286 § 1 kk podlega osoba, która wprowadza w błąd pokrzywdzonego doprowadzając go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Surowszej odpowiedzialności z art. 294 § 1 kk podlega sprawca w sytuacji, w której szkoda przekracza 200.000 złotych. Zamiar towarzyszący sprawcy musi być zamiarem bezpośrednim i kierunkowym. W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych nie podlega dyskusji, że oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem wszystkie znamiona czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk. Otóż J. S. (1) zataił przed K. G. (1) i K. G. (2), że budynek, który im sprzedał był budowany w oparciu o pozwolenie na budowę budynku bliźniaczego nie zaś jednorodzinnego, a przede wszystkim zataił przed nimi, iż wprowadził ich w błąd, że sprzedaje im dom wybudowany zgodnie z obowiązującymi normami oraz ze sztuką budowlaną. Tymczasem w domu tym wprowadzono liczne zmiany w porównaniu z projektem, obniżające jego koszty budowy, w tym dotyczące sytemu</p>	

wentylacji, posadowienia, izolacji i zbrojenia fundamentów, czy w zakresie związanych z instalacją elektryczną i bez włązów dachowych. Oskarżony sam wnioskował o ich wprowadzenie i wiedział, że w trakcie budowy owe zmiany zostały wprowadzone. Ich efektem są istotne wady budynku, których naprawienie wymaga ogromnych nakładów finansowych, zaś gdyby oskarżeni wiedzieli o owych nieprawidłowościach, to nie dokonaliby w ogóle zakupu tego budynku. Z poczynionych ustaleń wynika, że oskarżony świadomie i celowo zataił przed nimi te okoliczności, w celu uzyskania żądanej sumy 250.000 złotych, którą faktycznie uzyskał doprowadzając pokrzywdzonych do rozporządzenia pieniędzmi w tej kwocie. O złej woli oskarżonego świadczy choćby fakt, że choć zobowiązał się do usunięcia nieprawidłowości, to nie uczynił tego, a później zaczął unikać kontaktu z pokrzywdzonymi. Wprawdzie kwota 250.000 złotych za działkę i dom jawi się jako atrakcyjna, lecz nie oznacza to, że oskarżony miał prawo „optymalizować koszty budowy” bez wiedzy pokrzywdzonych i ich

zgody na to. Nie może też ekskulpować oskarżonego pewną naiwnością ze strony pokrzywdzonych, iż pokrzywdzeni przed zakupem nieruchomości nie żądali dokumentów dotyczących budowy, a przy tym liczyli, iż za cenę 250.000 złotych można wybudować dom o dobrym standardzie. Istotne w tym przypadku jest to, że oskarżony zobowiązał się do wybudowania określonego domu zgodnie z projektem i sztuką budowlaną i zataił w szczególności dokonane zmiany względem projektu, które czyniły budowę tańszą, a w przypadku których to zmian, gdyby pokrzywdzeni o nich wiedzieli, to tego zakupu w ogóle by nie dokonali. A zatem oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem wszystkie znamiona czynu z art. 286§1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk. Jednym z elementów działań oskarżonego w ramach tego oszustwa było złożenie przez niego Powiatowym Inspektoracie Nadzoru Budowlanego dziennika budowy, w którym znajdowały się poświadczające nieprawdę oświadczenia co do stanu wykonania prac kominiarskich, istotnych parametrów konstrukcji dachu, zbrojenia fundamentów, wykonania włączów i ław kominowych, iż w tym zakresie nie

doszło do jakichkolwiek nieprawidłowości, choć nie były te zmiany zgodne z projektem. Oskarżony miał pełną świadomość, iż dokumenty te poświadczają nieprawdę, a przy tym były to dokumenty wystawione przez uprawnione osoby i poświadczające nieprawdę co do okoliczności mające znaczenie prawne, bowiem zależało od nich uzyskanie pozwolenia na użytkowanie budynku, to tym samym posługując się nimi J. S. (1) wyczerpał swoim zachowaniem wszystkie znamiona czynu z art. 273 kk. Trzeba też podkreślić, że oskarżony składając dokumenty do (...) posłużył się również oświadczeniem kierownika robót elektrycznych, na którym znalazł się podrobiony podpis M. L., a przy tym miał pełną świadomość, że podpis ten nie jest prawdziwy. W tej sytuacji wyczerpał on swoim zachowaniem także wszystkie znamiona czynu z art. 270 § 1 kk. Ponieważ wszystkie te zachowanie wyczerpujące znamiona czynów z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk, jak i z art. 270 § 1 kk i z art. 273 kk były ukierunkowane na osiągnięcie jednego celu, były podjęte w z góry powziętym zamiarze i w krótkich odstępach czasu, należało je potraktować jako jeden

czyn kwalifikowany z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. Sąd nie znalazł przy tym jakichkolwiek okoliczności wyłączających winę oskarżonego, bezprawność tego czynu oraz jego karalność. Ponieważ w dacie czynu obowiązywały przepisy względniejsze dla oskarżonego w porównaniu do przepisów obowiązujących w dniu wyrokowania (choćby w zakresie dotyczącym orzeczenia obowiązków, o których mowa w art. 72 kk) Sąd uznał go za winnego tego przestępstwa w brzmieniu przepisów obowiązujących w dniu 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4§1 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	4	I. D.
---	--	---	-------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Oskarżyciel zarzucił I. D. dokonanie czynu wyczerpującego dyspozycję art. tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. i art. 273 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 § 1 k.k., polegającego na tym, że w okresie od dnia 13 lutego

2014 r. do września 2014 r.
w (...), (...) gm. Dalików i
woj. (...) i (...) działając w
krótkich odstępach czasu
i w wykonaniu z góry
powziętego zamiaru, w
celu osiągnięcia korzyści
majątkowej znacznej
wartości przez J. S.
(1), doprowadził do
niekorzystnego
rozporządzenia mieniem
w kwocie 250.000,00 zł
przez K. G. (1) i K. G. (2) w
ten sposób, że posiadając
pełnomocnictwo
inwestora do załatwiania
spraw związanych z
budową domu
bliźniaczego wraz z dwoma
garażami i dwoma wiatami
zgodnie z zezwoleniem
na budowę nr. (...) z
dnia 21 grudnia
2011 r. oraz niezbędną
infrastrukturą, pełniąc
jednocześnie nadzór
autorski nad wykonaniem
projektu tego domu
zataiła, że został on
wybudowany niezgodnie
z tym pozwoleniem
na budowę, dokonała
osobiście nieprawdziwych
wpisów w dzienniku
budowy nr. (...),
w zakresie parametrów
konstrukcji dachu,
wykonania i zbrojenia
fundamentów, wykonania
włazów i ław kominowych
poświadczonych
podpisem kierownika
tej budowy M. K.
(1) doprowadzając do
przedłożenia
nieprawdziwego
oświadczenia P. P. (1) co
do stanu wykonania prac
kominarskich,

podrobionego oświadczenia M. L. kierownika robót elektrycznych będących podstawą do uzyskania przez J. S. (1) zgody na użytkowanie budynku mieszkalnego w Powiatowym Inspektoracie Nadzoru Budowlanego działając na szkodę K. G. (1) i K. G. (2). W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych brak jest podstaw do uznania oskarżonej za współsprawcę czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk, natomiast należy ją uznać za osobę, która udzieliła po pomocy J. S. (1) w dokonaniu tego przestępstwa. Nie ma podstaw do uznania, że przedsiębrała ona działania w uzgodnieniu z J. S. (1) ukierunkowane na wprowadzenie w błąd pokrzywdzonych i uzyskania przez oskarżonego kwoty 250.000 złotych. Nie uczestniczyła ona bezpośrednio w sprzedaży nieruchomości, nie spotykała się z pokrzywdzonymi. Pierwszy kontakt z nimi miała dopiero po ujawnieniu nieprawidłowości. Nie ona też zlecała wykonywanie prac przy budowie i nie ona odbierała od branżystów poszczególne fragmenty robót. Nie ma też jakiegokolwiek dowodu wskazującego, że oskarżona miała coś

wspólnego z uzyskaniem przez oskarżonego oświadczenia P. P. (1) odnośnie prac kominiarskich, ani też z uzyskaniem oświadczenia kierownika robót elektrycznych z podrobionym podpisem M. L.. Wskazać należy, że to nie ona złożyła w (...) zgłoszenie zakończenia budowy w celu uzyskania zgody na użytkowanie budynku, lecz uczynił to J. S. (1), a jedynie w późniejszym czasie odbierała na prośbę J. S. (1) dokumenty z (...). Nie ma więc też żadnych podstaw do uznania, że oskarżona wyczerpała nie tylko znamiona czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk, ale i z art. 270 § 1 kk i z art. 273 kk, Natomiast niewątpliwie zachowanie I. D. ułatwiło J. S. (1) dokonanie tego przestępstwa, bowiem pomogło uzyskać zgodę na użytkowanie budynku i przekonać pokrzywdzonych, że budynek został wykonany bez żadnych zmian, a tym samym, że wyłożyli kwotę 250.000 złotych za budynek, który został wykonany zgodnie ze sztuką budowlaną i projektem. Nastąpiło to w ten sposób, że dzienniku budowy znalazły się nieprawdziwe stwierdzenia, iż budynek wykonano bez zmian w stosunku do projektu pomimo tego, że dokonano szeregu zmian,

jeżeli chodzi o konstrukcję dachu, wykonanie i zbrojenie fundamentów, wykonanie włączów i ław kominowych, ilość wybudowanych przewodów wentylacyjnych i dymowych, a także sposób ułożenia przewodów instalacji elektrycznej. Oskarżona miała przy tym pełną wiedzę o dokonanych zmianach, ponieważ sama je zatwierdzała sprawując nadzór autorski nad budową, a jednocześnie własnoręcznie dokonywała poświadczających w tym zakresie nieprawdę wpisów w dzienniku budowy potwierdzonych podpisami kierownika budowy M. K. (1). Tym samym wyczerpała swoim zachowaniem wszystkie znamiona czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk. Jednocześnie ponieważ sama bezpośrednio brała udział w dokonaniu wpisów poświadczających nieprawdę, a wpisy te dotyczyły okoliczności mającej znaczenie prawne, bowiem miały wpływ na uzyskanie zgody na użytkowanie, to tym samym wyczerpała ona swoim zachowaniem również znamiona czynu z art. 271 § 1 kk. Ponieważ wszystkie te zachowanie wyczerpujące znamiona czynów z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294

§ 1 kk, jak i z art. 271 § 1 kk były ukierunkowane na osiągnięcie jednego celu, były podjęte w z góry powziętym zamiarze i w krótkich odstępach czasu, należało je potraktować jako jeden czyn kwalifikowany z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 kk. Sąd nie znalazł przy tym jakichkolwiek okoliczności wyłączających winę oskarżonej, bezprawność tego czynu oraz jego karalność. Ponieważ w dacie czynu obowiązywały przepisy względniejsze dla oskarżonego w porównaniu do przepisów obowiązujących w dniu wyrokowania Sąd uznał go za winnego tego przestępstwa w brzmieniu przepisów obowiązujących w dniu 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4§1 k.k. W związku z powyższym Sąd uznał oskarżoną I. D. w miejsce zarzucanego jej czynu uznaje za winną tego, że w okresie od dnia 13 lutego 2014 r. do września 2014 r. na terenie województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielenia pomocy J. S. (1) w doprowadzeniu K. G. (1) i K. G. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 250.000 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd co do rzeczywistego

stanu technicznego i sposobu wykonania robót budowlanych w zakupionej przez nich nieruchomości położonej w miejscowości (...) nr 10B budynek segment A w ten sposób, że pełniąc nadzór autorski nad wykonaniem projektu tego budynku i będąc praktykantką kierownika budowy M. K. (1) wpisała niezgodnie z prawdą w dzienniku budowy, który to wpis został poświadczony podpisem kierownika tej budowy M. K. (1), iż obiekt został wybudowany bez żadnych zmian w stosunku do zatwierdzonego projektu budowlanego oraz pozwolenia na budowę mając świadomość, że dokonano zmian w zakresie konstrukcji dachu, wykonania i zbrojenia fundamentów, wykonania włączów i ław kominowych, ilości wybudowanych przewodów wentylacyjnych i dymowych, a także sposobu ułożenia przewodów instalacji elektrycznej, jak też nie powiadomiła K. G. (1) i K. G. (2) o wskazanych wyżej zmianach, tj. uznał ją za winną dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w brzmieniu obowiązującym

w dniu 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4 §1 k.k.			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. S. (1)	1	1	Wymierzając oskarżonemu karę za przypisany mu czyn w pierwszej kolejności

podkreślenia wymaga, że jest to przestępstwo o wysokiej społecznej szkodliwości. Skierowane jest bowiem przeciwko jednemu z najważniejszych dóbr chronionych prawem a mianowicie przeciwko mieniu. Podkreślić należy przy tym, iż jest kwalifikowana postać oszustwa zagrożona karą od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności. Trzeba też zaznaczyć, że wyczerpał on swoim zachowaniem również znamiona dwóch innych przepisów kodeksu karnego. Poza znacznym stopniem społecznej szkodliwości czynu za surowym ukaraniem oskarżonego przemawiają takie okoliczności obciążające, jak znaczna suma uzyskana przez oskarżonego z tytułu sprzedaży domu wynosząca w sumie 250.000 złotych oraz fakt, że przez zachowanie oskarżonego dom pokrzywdzonych posiada bardzo istotne wady, wymagające dużych nakładów w celu ich usunięcia. Pozostałe okoliczności przemawiają już jednak tylko i wyłącznie na korzyść oskarżonego. W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że nie był on dotychczas karany za jakiegokolwiek przestępstwo. Dotychczas postępował więc w sposób zgodny z obowiązującym

porządkiem prawnym. Poza tym prowadzi on ustabilizowany tryb życia. Przede wszystkim jednak podkreślić należy, że nie mamy tutaj do czynienia z klasycznym przypadkiem oszustwa, w związku z którym osoba pokrzywdzona straciła dużo pieniędzy nic w zamian nie uzyskując. Pokrzywdzeni uzyskali działkę i dom za w sumie bardzo atrakcyjną jak na obecne warunki cenę 250.000 złotych, w którym zamieszkują do dzisiaj. Oskarżony zapewne przeliczył się z kosztami budowy myśląc, że suma 250.000 złotych pokryje poniesione przez niego koszty budowy i stąd wzięły się działania mające na celu maksymalne obniżenie tych kosztów, które zataił przed pokrzywdzonymi. Tak czy inaczej oczywiście wyczerpał znamiona oszustwa, niemniej jednak wskazane wyżej okoliczności należy uznać za istotne przesłanki przemawiające za wymierzeniem mu kary w najmniejszym możliwym rozmiarze. W świetle powyższych rozważań Sąd wymierzył oskarżonemu na podstawie art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 §. 3 kk w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4 § 1 kk karę 1 roku pozbawienia wolności uznając ją za karę odpowiadającą stopniowi społecznej szkodliwości

			<p>czynu oraz występującym w sprawie okolicznościom obciążającym i łagodzącym. Kara w tym wymiarze powinna spełnić wobec oskarżonego cele w zakresie prewencji ogólnej jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>W związku z tym, że oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd uznał za zasadne skorzystanie z przewidzianej w art. 33 § 2 kk możliwości orzeczenia wobec niego kary grzywny obok kary pozbawienia wolności. Uwzględniając opisane wyżej okoliczności sprawy Sąd uznał karę grzywny w ilości 80 stawek dziennych za karę sprawiedliwą. Biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego i uzyskiwane przez niego dochody Sąd określił wysokość jednej stawki dziennej kary grzywny na kwotę 30 złotych.</p>
I. D.	4	4	<p>Wymierzając I. D. karę za przypisane jej przestępstwo również w pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że jest to czyn o wysokiej społecznej szkodliwości zagrożony karą do 10 lat pozbawienia wolności. Ponadto swoim zachowaniem wyczerpała ona znamiona również przestępstwa z art.</p>

271 § 1 kk.
Poza wysokim stopniem społecznej szkodliwości czynu za surowym ukaraniem oskarżonej przemawia okoliczność obciążająca polegająca na tym, że została ona skazana już za przestępstwo. Pozostałe okoliczności przemawiają już jednak tylko i wyłącznie na korzyść oskarżonej. Przed wszystkim podkreślenia wymaga, że jedynie udzieliła ona oskarżonemu pomocy w popełnieniu oszustwa dokonując wpisów poświadczających nieprawdę w dzienniku budowy. Tylko na tym polegało jej zachowanie (choć w świetle wszystkich okoliczności sprawy oczywiście nie może to być uznane za wystarczające do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary). Nie uczestniczyła w sprzedaży nieruchomości, nie miała w ogóle kontaktu z pokrzywdzonymi aż do czasu stwierdzenia wad w budynku. Nie uczestniczyła w pozyskaniu bądź stwierdzających nieprawdę bądź podrobionych oświadczeń branżystów. Nie ona też składała dokumenty do (...). Nie ma również dowodu, aby uzyskała z tego tytułu jakąkolwiek korzyść majątkową (nie licząc wynagrodzenia związanego z nadzorem autorskim) Trzeba też

podkreślić, że prowadzi ona ustabilizowany tryb życia. Nie można również nie zauważyć, iż nie mamy tutaj do czynienia z klasycznym przypadkiem oszustwa, w związku z którym osoba pokrzywdzona straciła dużo pieniędzy nic w zamian nie uzyskując. Pokrzywdzeni uzyskali działkę i dom za w sumie bardzo atrakcyjną jak na obecne warunki cenę 250.000 złotych, w którym to budynku zamieszkują do dnia dzisiejszego. Okoliczności łagodzące występujące w sprawie niewątpliwie przemawiają za wymierzeniem kary w najniższym możliwym wymiarze 1 roku pozbawienia wolności.

R. Sąd wymierzył oskarżonej na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 §. 3 kk w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4 § 1 kk karę 1 roku pozbawienia wolności uznając ją za karę odpowiadającą stopniowi społecznej szkodliwości czynu oraz występującym w sprawie okolicznościom obciążającym i łagodzącym. Kara w tym wymiarze powinna spełnić wobec oskarżonej cele w zakresie prewencji ogólnej jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

			<p>W związku z tym, że oskarżona przypisanego mu czynu dopuściła się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd uznał za zasadne skorzystanie z przewidzianej w art. 33 § 2 kk możliwości orzeczenia wobec niej kary grzywny obok kary pozbawienia wolności. Uwzględniając opisane wyżej okoliczności sprawy Sąd uznał karę grzywny w ilości 50 stawek dziennych za karę sprawiedliwą. Biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonej i uzyskiwane przez niego dochody Sąd określił wysokość jednej stawki dziennej kary grzywny na kwotę 20 złotych.</p>
J. S. (1)	2	2	<p>W niniejszej sprawie spełnione zostały określone w art. 69 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4§1 k.k. warunki uzasadniające warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności. Podkreślić należy, że orzeczono wobec niego karę 1 roku pozbawienia wolności, a przede wszystkim oskarżony nie był wcześniej karany za przestępstwa. A zatem przestrzegał wcześniej prawa, co daje pełną podstawę do przyjęcia pozytywnej prognozy odnośnie jego postępowania w</p>

przyszłości. Poza tym należy pamiętać, że prowadzi on ustabilizowany tryb życia. Poza tym nie można zapominać o takich okolicznościach jego czynu jak fakt, że pokrzywdzeni ostatecznie uzyskali za dość atrakcyjną cenę działkę wraz z domem, a więc nie chodziło w tym wypadku o sytuację, w której stracili oni pieniądze nic w zamian nie uzyskując. Orzeczenie kary bezwzględnej byłoby jednocześnie niekorzystne dla samych pokrzywdzonych, bowiem utrudniłoby im dochodzenie zasądzonej na ich rzecz nawiązki. Reasumując w świetle powyższych rozważań Sąd uznał za w pełni zasadne warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności uznając, iż rozstrzygnięcie to spełni cele kary, a przy tym jest zasadne uwzględniając okoliczności dotyczące bezpośrednio osoby samego oskarżonego. Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, Sąd uznał za zasadne określenie – w oparciu o art. 70 § 1 kk – okresu próby związanego z warunkowym zawieszaniem wykonania kary na 3 lata. Ponieważ w świetle przepisów obowiązujących w dniu 30 czerwca 2015r. nie było obowiązku w przypadku

			warunkowego zawieszenia kary nałożenia któregośkolwiek z obowiązków z art. 72 kk, Sąd - uwzględniając również okoliczności sprawy - nie znalazł podstaw do wydania orzeczenia w tym zakresie
I. D.	5	5	<p>W niniejszej sprawie spełnione zostały określone w art. 69 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4§1 k.k. warunki uzasadniające warunkowe zawieszenie kary pozbawienia wolności wymierzonej I. D.. Otóż orzeczono wobec niej karę 1 roku pozbawienia wolności, a wprawdzie została ona skazana za przestępstwo, lecz był to czyn o niewysokiej społecznej szkodliwości, za który orzeczono wobec niej tylko karę grzywny. Należy więc przyjąć, iż mamy do czynienia w tym przypadku z pozytywną prognozą odnośnie jej postępowania w przyszłości. Poza tym należy pamiętać, że prowadzi ona ustabilizowany tryb życia. Poza tym nie można zapominać o takich okolicznościach jego czynu jak fakt, że I. D. przypisano jedynie pomocnictwo w oszustwie, a przy tym nie ma dowodów, aby uzyskała z tego czynu jakąkolwiek</p>

			<p>korzyść. Poza tym pokrzywdzeni ostatecznie uzyskali za dość atrakcyjną cenę działkę wraz z domem, a więc nie chodziło w tym wypadku o sytuację, w której stracili oni pieniądze nic w zamian nie uzyskując. Reasumując w świetle powyższych rozważań Sąd uznał za w pełni zasadne warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności uznając, iż rozstrzygnięcie to spełni cele kary, a przy tym jest zasadne uwzględniając okoliczności dotyczące bezpośrednio osoby samego oskarżonej. Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, Sąd uznał za zasadne określenie – w oparciu o art. 70 § 1 kk – okresu próby związanego z warunkowym zawieszaniem wykonania kary na 2 lata. Ponieważ w świetle przepisów obowiązujących w dniu 30 czerwca 2015r. nie było obowiązku w przypadku warunkowego zawieszenia kary nałożenia któregokolwiek z obowiązków z art. 72 kk, Sąd - uwzględniając również okoliczności sprawy - nie znalazł podstaw do wydania orzeczenia w tym zakresie</p>
J. S. (1)	3	3	Z uwagi na złożony wniosek o orzeczenie

wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody koniecznym było jego rozpatrzenie w oparciu o art. 46 § 1 k.k. W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że tylko w odniesieniu do J. S. (1) jako sprawcy, który faktycznie uzyskał korzyść na skutek przestępstwa, można było w tej sprawie rozważyć wydanie orzeczenia w trybie art. 46 kk. Oskarżeni niewątpliwie ponieśli szkodę w związku z dokonaniem oszustwem. Gdyby wiedzieli o wadach budynku, nie zdecydowaliby się na wydatek rzędu 250.000 złotych. Niemniej jednak określenie wysokości odszkodowania należnego pokrzywdzonym jest w tym wypadku niemożliwie. Podkreślić bowiem należy, że nie mamy w tym wypadku do czynienia z klasycznym oszustwem, w efekcie którego pokrzywdzeni stracili swoje pieniądze nic w zamian nie zyskując. Mają oni do dyspozycji działkę z domem, w którym zamieszkują do chwili obecnej. Nie da się zarazem ustalić wartości robót koniecznych do usunięcia wszystkich wad, jak też nie można zapominać, że pokrzywdzeni uzyskali już kilkadziesiąt tysięcy złotych od P. P. (1) i ubezpieczyciela oskarżonej. W tej sytuacji nie ma możliwości,

			aby dokonać wyliczenia należnego odszkodowania i jego zasądzenia. Nie stoi to jednak na przeszkodzie orzeczeniu nawiązki w oparciu o art. 46 § 2 kk. Uwzględniając wszystkie okoliczności sprawy, sumy otrzymane tytułem odszkodowania z innych źródeł jak też zakres wykonanych i pozostałych do wykonania prac mających na celu naprawę wad w budynku, Sąd uznał za zasadne orzeczenie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych nawiązki w kwocie 100.000 złotych.
5.	Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6.	inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7	<p>Na podstawie art. 627 kpk i art. 56Sąd obciążył oskarżonych kosztami sądowymi nie znajdując jakichkolwiek podstaw do zwolnienia ich z obowiązku ich uiszczenia, uwzględniając w szczególności uzyskiwane przez nich dochody. Na koszty te złożyły się opłaty w kwocie 660 złotych jeżeli chodzi o J. S. (1) i kwocie 380 złotych w przypadku oskarżonej (art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych - Dz. U. Nr. 49, poz. 223 z 1983 r. - tekst jedn.), a także kwoty po 227, 27 złotych tytułem wydatków związanych z postępowaniem, na które złożyły się w szczególności koszty opinii biegłego, koszty stawiennictwa świadków, koszty doręczeń i koszt karty karnej.</p>	
7. Podpis		